

tot omul este înzestrat cu o mare bogăție de daruri dumnezeiești. Ele rămân neobservate de cei mai mulți; ba, nici cel ce le are nu-și dă seama de ele. Sfinții însă le văd și se minunează de ele la întâlnirea cu un om. Un părinte duhovnicesc spunea: „Să trăiești zilnic bucuria întâlnirii cu un om”, iar Sfântul Isaac Sirul ne dă această minunăție învățătură: „Când te întâlnești cu aproapele tău, silește-te să-l cinstești mai presus de măsura lui. Sărută-i mâinile și picioarele...

Laudă-l chiar și pentru cele ce nu le are... Spune-i tot binele și tot ce este spre cinstirea lui...” (Cuv. 5).

Și lucrul este firesc: așa cum, cinstind icoana, cinstea se urcă la chipul înfățișat în icoană, tot așa cinstirea omului, a chipului lui Dumnezeu, se urcă la cinstirea lui Dumnezeu însuși.

Sursa: **Ieromonah Petroniu Tănase**, *Icoane smerite din Sfânta Ortodoxie românească*, Editura Bizantină

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri 30 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 1 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Acoperământul Maicii Domnului
Sâmbătă 3 octombrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 4 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap.2 Corinteni 11,31-33; 12,1-9; Ev. Luca 6, 31-36; gl.8, vs.6 → Duminica a 19-a după Rusalii (Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor); → Sfântul Sfințit Mucenic Ierotei, episcopul Atenei

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„În orice vreme, orice ar fi, să știți că există un sens anume.”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 357 / 27 septembrie 2020

SĂ RESTAURĂM PACEA

Avva Pavel meșterul și Timotei, fratele lui, ședea în Schit și de multe ori se făcea între dâșii prigonire. Zis-a avva Pavel: Până când vom petrece așa? Și i-a zis lui avva Timotei: Te rog, când voi veni asupra ta, rabdă-mă, și când vei veni și tu asupra mea, te voi răbda și eu! Și făcând așa, s-au odihnit în celelalte zile ale vieții lor.

Cu propriile puteri, cu propria voință, este imposibil să depășești păcatul, este nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

Dacă noi căutăm dreptatea omenească, atunci în orice situație de conflict cu siguranță că ne vom îndreptăți, ne vom considera jigniți și ne va fi milă de noi înșine. Auzind un cuvânt de mânie la adresa noastră, un cuvânt supărător, nu vom putea să iertăm și să ne smerim în fața aproapei.

PROTOIEREU
ANDREI LEMEȘONOK

DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA
ELISABETA DIN MINSK, BELARUS

Pentru a stinge mișcarea păcătoasă din suflet trebuie să ne amintim de Dumnezeu, de iubirea Lui. „*Purtați-vă neputințele unii altora*” (cf. Galateni 6, 2) – scrie Apostolul Pavel. Numai astfel este posibil să împlinești legea lui Hristos. Îngustă este calea pe care merge creștinul, dar această cale conduce sufletul către pacea lăuntrică, către dragostea lui Dumnezeu.

Domnul ne-a adus dreptatea Sa. După dreptatea Lui, noi trebuie să cedăm, să ne smerim, să nu tulburăm pacea aproapelui nostru. Dacă vom vedea ceva greșit în cuvintele, în faptele fratelui, ale surorii noastre, trebuie să corectăm lucrurile, să ajutăm omul să scape de înșelăciune, de păcat. Vom putea face acest lucru numai atunci când va exista în noi compasiune, când vom deveni părtași la necazurile aproapelui, când nu vom respinge omul și, mai ales, nu vom adăuga păcatele noastre peste păcatele lui.

Iubirea Domnului a luminat întreaga lume. Dacă noi vom răbda neputințele acelor oameni care sunt lângă noi, dacă ne vom smeri și, pentru Domnul, îi vom ierta pe cei care ne-au supărat, atunci lumea noastră va deveni mai luminoasă, atmosfera din casele noastre va deveni mai caldă

datorită iubirii lui Dumnezeu. Cum îl putem ajuta pe aproapele nostru dacă nu-l înțelegem, nu-l auzim?

Prin cuvinte frumoase, prin sfaturi inteligente nu poți birui păcatul. Nu-l poți învăța pe om să iubească atunci când propria ta inimă este pustie și rece. Toți avem nevoie de iertarea lui Dumnezeu, de binecuvântarea Lui, toți suntem niște mari datornici față de iubirea lui Dumnezeu. O primim, trăim prin ea, însă o uităm și o pierdem atât de repede, căutând locul nostru în această lume.

Domnul spune: „*Dacă cineva vrea să fie întâiul, să fie cel din urmă dintre toți*” (Marcu 9, 35). Și mai spune: „*Nu judecați, ca să nu fiți judecați*” (Matei 7, 1). Domnul ne duce pe Golgota. De pe cruce El întinde spre noi sfintele Sale brațe, iar pe ele sunt rănilor de la piroane. Iar sângele lui Hristos, care curge din aceste răni, spală păcatele întregii lumi.

Noi ne considerăm creștini ortodocși, oameni bisericești, dar cât de des nu ne putem smeri în fața fratelui! Cât de des îl uităm pe Dumnezeu, Care îl iubește pe cel care ne-a supărat la fel de mult ca și pe noi, iar noi îl înjosim, îl jignim, îl respingem, urmând dreptatea noastră, aplicând criteriul nostru propriu al dreptății.

Lumea nu a primit dragostea lui Hristos. Omul L-a răstignit pe Dumnezeu, dar Dumnezeu, Care a venit pentru a-l mântui pe om, nu S-a răzbunat, nu a renunțat la iubirea Lui. De aceea, venind la biserică, înainte de Sfânta Împărtășanie, trebuie să ne împăcăm cu toți cei care ne-au întristat și numai atunci să ne apropiem de Potirul Vieții. Îl urmăm pe Hristos depășind eul propriu, dreptatea noastră, adevărul nostru, învățând poruncile lui Hristos, care nu se bazează pe legile omenești, ci pe iubirea care le iartă și le copleșește pe toate. Să dea Dumnezeu fiecăruia dintre noi să urmăm exemplul acestor bătrâni sfinți, care au găsit o astfel de ieșire simplă din tulburările cotidiene ale vieții lor monahale. Ei au hotărât să nu răspundă la cuvântul rău, să rabde neputința fratelui, iar prin aceasta au păstrat pacea înăuntrul lor și l-au ajutat pe aproapele. Cât de ușor ne va fi nouă, renunțând la un cuvânt inutil, la o privire sau un gând de prisos, să restaurăm pacea în casa noastră, cu acei oameni care sunt lângă noi!

Sursa: **Protoiereu Andrei Lemeșonok**, *Din iubire pentru omul de azi. Cugetări pe marginea Patericului*, Editura Nicodim Caligraful, 2019

**IEROMONAHUL
PETRONIU TĂNASE**

1914 – 2011

„AI VĂZUT OM, AI VĂZUT PE DUMNEZEU”

„Ai văzut om, ai văzut pe Dumnezeu” ziceau Sfinții Părinți altădată. Creat după chipul lui Dumnezeu și hărăzit să fie asemenea cu El, omul este făptura cea mai aleasă a lui Dumnezeu, încununarea Creației. De obicei, lumea este impresionată de persoanele dăruite cu însușiri excepționale, cum sunt sfinții, poeții, artiștii etc. Dar în realitate,